

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10313** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], чрез юрк. С., срещу решение № 4338/28.09.2023 г., постановено по НАХД № 6024/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 109 – ти състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 22-2300015/11.04.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на „Лусиндра“ ЕООД, на основание чл. 415, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 5000 (пет хиляди) лева, като е заменил наложеното наказание с по-леко, предвидено за същото нарушение – „глоба“, в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 402, ал. 2, във вр. с чл. 402, ал. 1, т. 2 КТ.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно, в частта му за наложеното административно наказание. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че съдът неправилно е намалил размера на наложената имуществена санкция под предвидения в закона минимум. Недопустимо е, според оспорващия, съдът да изменя размера на наказанието на 500 лева, което е под минималния размер на предвидената в чл. 414, ал. 3 КТ санкция за работодател. С

разпоредбата на чл. 412а КТ са определени видовете административни наказания, които се налагат за нарушения на трудовото законодателство. Безспорно е извършено нарушение от „Лусиндра“ ЕООД, което е юридическо лице, а не физическо лице, което може да бъде наказано с глоба. Недопустимо е съдът да изменя вида на наказанието, като определя на юридическо лице административно наказание глоба. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществува на спора, с което да бъде потвърдено изцяло НП, алтернативно – ако са налице предпоставки за изменение на НП, в частта относно размера на наложената имуществена санкция, то той да бъде намален на 2500 лева – предвиден от закона минимум.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрк. С., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира се заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „Лусиндра“ ЕООД, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София – град, XXVII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

С призовка, на основание чл. 45, ал. 1 АПК, от 20.12.2022 г., работодателят „Лусиндра“ ЕООД е призован да се яви в ДИТ – С. на 23.12.2023 г., в 13.00 часа за представяне на посочени в призовката документи на дружеството, без представянето, на които контролните органи ще бъдат обективно възпрепятствани да осъществят законовите си правомощия, свързани с контрол по спазване на трудовото законодателство от дружеството.

На посочения в призовката ден и час 23.12.2023 г., 13.00 часа, работодателят „Лусиндра“ ЕООД или лице, което да представлява дружеството не се е явило в ДИТ – С. не били представени изисканите с призовката документи.

С втора призовка, на основание чл. 45, ал. 1 АПК, от 11.01.2023 г., работодателят „Лусиндра“ ЕООД повторно е призован да се яви в ДИТ – С. на 17.01.2023 г., в 14.00 часа за представяне на посочени в призовката документи на дружеството, без представянето, на които контролните органи ще бъдат обективно възпрепятствани да осъществят законовите си правомощия, свързани с контрол по спазване на трудовото законодателство от дружеството.

На 17.01.2023 г. в 14.00 часа и до 17.30 часа в ДИТ – С. работодателят „Лусиндра“ ЕООД или лице, което да представлява дружеството не се е явило и отново не били представени исканите с призовките необходими за целите на контрола документи. С непредставянето на подробно описани в призовките документи, работодателят не е оказал съдействие на контролния орган от инспекцията по труда да изпълни служебните си задължения.

За установеното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-2300015/17.01.2023 г., като от правна страна нарушението било квалифицирано като такова по чл. 402, ал. 2, вр. с ал. 1, т. 2 КТ. Като дата на нарушението е посочена датата 17.01.2023 г. АУАН е съставен в отсъствие на

нарушителя.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното НП № 22-2300015/11.04.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на „Лусиндра“ ЕООД, на основание чл. 415, ал. 3 КТ, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 5000 (пет хиляди) лева, за извършено нарушение на чл. 402, ал. 2, вр. с чл. 402, ал. 1, т. 2 КТ.

НП е връчено на представител на дружеството на 02.05.2023 г.

При така установената фактическа обстановка, СРС е постановил оспореното решение № 4338/28.09.2023 г., постановено по НАХД № 6024/2023 г. по описа на СРС, НО, 109 – ти състав, с което е изменил НП № 22-2300015/11.04.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на „Лусиндра“ ЕООД, на основание чл. 415, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 5000 (пет хиляди) лева, за нарушение на чл. 402, ал. 2, във вр. с чл. 402, ал. 1, т. 2 КТ.

За да измени НП, от правна страна, СРС е приел, че от събраните по делото писмени доказателствени материали и гласни доказателствени средства се установява, че в действителност дружеството не е изпълнило задълженията си да окаже съдействие на контролен орган за спазване на трудовото законодателство. СРС е приел, по отношение размера на наложеното наказание, че същото е прекомерно и несъразмерно на извършеното нарушение, доколкото по делото липсват данни за предходни нарушения от същия вид. С оглед на изложеното, решаващият състав е намерил, че съответно на извършеното нарушение е наказание – „глоба“, в размер на 500 лева, в която насока следва да бъде изменено НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение на СРС, с което е изменено НП № 22-2300015/11.04.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на „Лусиндра“ ЕООД, на основание чл. 415, ал. 3 КТ, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 5 000 (пет хиляди) лева, за нарушение на чл. 402, ал. 2, във вр. с чл. 402, ал. 1, т. 2 КТ и е намален размера на санкцията на 500 лв.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна, а обжалваното решение правилно.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от „Лусиндра“ ЕООД допустима

жалба.

АУАН е съставен от компетентен орган – инспектор Д ИТ С., а НП е издадено от директора на Д ИТ С., надлежно упълномощени от изпълнителния директор на ИА ГИТ за издаване на съответните актове, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалният ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014 г. на ВКС и ВАС/. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание.

Обжалваното решение е постановено при допуснато нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК.

Няма спор по фактите, относно това, че „Лусиндра“ ЕООД, в качеството си на работодател, е извършил нарушение на чл. 402, ал. 2, във вр. ал. 1, т. 2 КТ, предвид факта, че касационна жалба е подадена единствено от административния орган. Съгласно разпоредбата на чл. 402, ал. 2 КТ работодателите, органите по назначаването, длъжностните лица, работниците и служителите са длъжни да оказват съдействие на контролните органи при изпълнение на техните функции. По силата на чл. 402, ал. 1, т. 2 КТ контролните органи в рамките на своята компетентност имат право да изискват от работодателя, съответно от органа по назначаването обяснения, сведения и представяне на всички необходими документи, книжа и заверени копия от тях във връзка с упражняването на контрола. При неизпълнение на посочените задължения, санкционната норма на чл. 415, ал. 3 КТ предвижда наказание за този, който не оказва съдействие на контролен орган за спазване на трудовото законодателство при изпълнение на неговите функции, ако не подлежи на по-тежко наказание, да се наказва с глоба в размер от 100 до 500 лв. или имуществена санкция в размер от 2500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

В разпоредбата на чл. 412а КТ е предвидено, че за нарушения на трудовото законодателство се налагат следните видове административни наказания: 1. глоба - на физическите лица; 2. имуществена санкция - на юридическите лица и за едноличните търговци, и на дружества, създадени по реда на Закона за задълженията и договорите. Съгласно чл. 83, ал. 1 ЗАНН, в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Според чл. 27, ал. 4 и 5 ЗАНН заменяването на предвидените за нарушенията наказания с по-леки по вид не се допуска освен в случаите, предвидени в чл. 15, ал. 2 (по отношение на непълнолетните). Като не се допуска също така определяне на наказание под предвидения най-нисък размер на наказанията глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност, освен в предвидените в закон случаи. В нарушение на материалния закон, съобразно посочените по-горе правни разпоредби, на дружество, в качеството му на работодател, е наложено административно наказание под законоустановения минимум за юридическо лице, според чл. 415, ал. 3 КТ.

Безспорно е, че в разпоредбата на чл. 27 ЗАНН е предвидено, че административното наказание се определя съобразно с разпоредбите на този закон в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение, като при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Смекчаващите обстоятелства обуславят налагането на по-леко наказание, а отегчаващите - на по-тежко наказание. Недопустимо е, обаче, на юридическо лице да бъде определено административно наказание – „глоба“, което се налага за физически лица. Различията между глобата и имуществената санкция са дефинирани ясно в Тълкувателно решение № 3 от 3.07.2014 г. на ВАС по т. д. № 5/2013 г., ОСК, като в мотивите е прието, че имуществената санкция е отделен правен институт, въведен с разпоредбата на чл. 83, ал. 1 ЗАНН като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Имуствената санкция не е глоба, а друг вид публично вземане.

Както бе посочено по-горе, предвидената имуществена санкция за констатираното нарушение според чл. 415, ал. 3 КТ е в размер от 2500 до 15 000 лв. На „Лусиндра“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева. Правилно СРС е установил, че наложеното наказание е прекомерно, но неправомерно е заменил имуществената санкция с друго административно наказание – „глоба“. Вземайки предвид, че липсват данни за други извършени от дружеството административни нарушения, съдът намира, че работодателят е следвало да бъде санкциониран с имуществена санкция в минималния, установен в закона размер, а именно 2 500 лева, който напълно съответства на характера и интензитета на нарушението, и съдържа потенциал да въздейства предупредително и превъзпитателно по отношение на субекта-нарушител, съобразно предвиденото в чл. 12 ЗАНН. Като е наложил наказание в размер от 5000 лева, наказващият орган е допуснал прекомерност и необоснованост на административната санкция, която следва да бъде намалена до минималния размер с аргументите, изложени по-горе.

Предвид посоченото обжалваното решение на СРС следва да се отмени като незаконосъобразно, а вместо него да се постанови друго, с което да се измени размерът на наложената имуществена санкция от 5 000 лева на 2 500 лева. Размерът на санкцията съдът определя като отчита обстоятелствата по чл. 27, ал. 1 ЗАНН.

По разноските.

При този изход на спора на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 4338 от 28.09.2023 г., постановено по НАХД № 6024 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109 – ти състав и

ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-2300015 от 11.04.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на „Лусиндра“ ЕООД, на основание чл. 415, ал. 3 от Кодекса на труда, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, по отношение на размер на санкцията, като намалява размера на наложената имуществена санкция от 5 000 лв. на 2 500 лева.

ОСЪЖДА „Лусиндра“ ЕООД да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ разноски по делото в размер на 80.00 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.